

ODZEW (8) sb m

Wymowa: od-zew.

o oraz e jasne.

sg N odzew (2). ◇ A odzew (1). ◇ I odezwem (2); -em (1), -(e)m (1). ◇ pl G odezw(o)w (1). ◇ A odezwy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.; poza tym XIX w.: odzow.

praw. Odwołanie do sądu wyższej instancji, apelacja (8) : iż tam nieieft napisano [...]. ktobi dalfze vznanie a rozpravę tych odezwow czynicz myel. ComCrac 14; co fie tknie Koców pomienionych w prawie ich odezwem opifánych [...]/ té z nich od tego czáfu znośiémy. SarnStat 860.

odzew od kogo (2): (nagł) O Appellacii od Xiążęczia Pruskie⁸⁰. (-) [...] ielt naznaczono, iz takove odezwy od Xiążeczia Pruskiego Commisarze zobv ftron zlozeni [...] mieli vznavacz. ComCrac 14, 17.

odzew o co (1): O fpravi Vrzendove gdzie Appellacie abo odzew. ComCrac 17.

odzew czyj (1): A do tego czáfu wśzytki odezwy ftron tych ktorefie od Xiążeczia Prufkiego fządu odezwały, knam iako zwirzchniemv Panv wych moczi a vaznołczy zoftaviemy ComCrac 14.

Szereg: »apelacja abo (a) odzew« (3): ComCrac 17 [2 r.]; Paulus appellavit ad Caesarem, Paweł do Cefárzá áppelował á odzywał fie/ albo/ Wybił fie z fądu przes appellacją á odzew. Mqcz 13a.

Synonimy: apelacja, mocyja, odezwanie, odwołanie, prowokacyja, ruszenie.

MM